

Protřu oči, zívám, kašlu, jak blázen,
zapálím si abych vůbec mocht vstát.
K snídani si chleba namažu sádlem,
dám si kafe, abych snad neupad.

Jak bezcennej, bezcennej, jak bezcennej klaun.

Ze zrcadla na mě vopičák kouká,
tenhle obraz radši vyměnit dám.
Beďar na nose se šklebí jak trouba,
sakra tohle asi nerozdejchám.

Jsem bezcennej, bezcennej, jsem bezcennej klaun.
Škytám dlouze tuším pouze vydařenej flám.
Způsobil to vokno, který mám.
Do vytrýny skládám stíny, marně vzpomínám.
Kde jsem byl a s kým, nebo snad sám?

Hlava třeští náhle telefon řinčí, slyším:
Nazdar lásko, jak pak se máš?
Tuhnu jako bych byl sevřenej v klinči,
vždyť já vůbec neznám tenhle ten hlas.

Jsem bezcennej, bezcennej, jsem bezcennej klaun.
Škytám dlouze tuším pouze vydařenej flám.
Způsobil to vokno, který mám.
Do vytrýny skládám stíny, marně vzpomínám.
Kde jsem byl a s kým, nebo snad sám?

Škytám dlouze tuším pouze vydařenej flám.
Způsobil to vokno, který mám.
Do vytrýny skládám stíny, marně vzpomínám.
Kde jsem byl a s kým, nebo snad sám?

Škytám dlouze tuším pouze vydařenej flám.
Způsobil to vokno, který mám.
Do vytrýny skládám stíny, marně vzpomínám.
Kde jsem byl a s kým, nebo snad sám?